

24	»	ἀπὸ 100—200 κατοίκους.
18	»	ἀπὸ 200—300.
12	»	ἀπὸ 300—400
41	»	ἀπὸ 400—500
4	»	ἀπὸ 500—600
7	»	ἀπὸ 600—700
8	»	ἀπὸ 700—800
9	»	ἀπὸ 800—900
5	»	ἀπὸ 900—2000.

1 δὲ ἡ Κορακιάνα ἔχει 2483 κατοίκους, ἐξ ὧν μόνον 6 ξένοι. Τὰ προάστια δὲ εἶναι 7 τὰ δὲ νησίδες 3.

Αἱ ἀποβιώσεις κατὰ τὸ ἔτος 1864 ἦσαν 1486, αἱ γεννήσεις 2135 οἱ δὲ γάμοι 364. Καὶ ἐκ μὲν τῶν γεννηθέντων 1124 ἦσαν ἄρρενα, καὶ 1011 θήλεα. Ἐκ τῶν ἀποβιώσαντων δὲ, ἄρρενα μὲν 837 θήλεα δὲ 649. Παραθέτομεν δὲ τὸν ἐξῆς πίνακα τῶν γεννήσεων, γάμων καὶ ἀποβιώσεων τῆς νήσου Κερκύρας ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1854 μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1864, ἐρανιζόμενοι αὐτὸν ἐκ τῆς ἐπισήμου τῆς Κερκύρας ἐφημερίδος.

Ἔτος	Γάμοι	Ἀποβιώσεις	Γεννήσεις	Διαφ. γεν. καὶ ἀπ.
1854	551	1621	2324	703
1855	424	2222	1923	299 ἀπέθ. πλέον
1856	718	1553	1918	365
1857	444	1630	2147	517
1858	717	1541	2106	565
1859	589	1381	2428	1047
1860	447	1561	2274	713
1861	484	1354	1991	637
1862	513	1639	2589	950
1863	503	2474	2322	152 ἀπέθ. πλέον
1864	364	1486	2135	649

Ὁ μέγιστος ὅρος τῶν γεννήσεων εἶναι κατὰ τὸ ἔτος 1862, τῶν γάμων τὸ 1856, καὶ τῶν ἀποβιώσεων τὸ 1863. Ὁ δὲ ἐλάχιστος ὅρος τῶν γεννήσεων κατὰ τὸ 1856, τῶν γάμων τὸ 1864 καὶ τῶν ἀποβιώσεων τὸ 1856, τῶν γάμων τὸ 1864 καὶ τῶν ἀποβιώσεων τὸ 1861. Παρατηροῦμεν δὲ ὅτι κατὰ τὰ ἔτη 1855 καὶ 1863 οὐ μόνον δὲν ἰσοσταθμίζουν αἱ γεννήσεις μετὰ τὰς ἀποβιώσεις, ἀλλ' εἶναι καὶ ἑλλειψίς. Τὸ τοιοῦτον δὲ ἐξηγεῖται, διότι κατὰ μὲν τὸ 1855 ἡ χολέρα ἐνέμετο τὴν Κέρκυραν, κατὰ δὲ τὸ 1863 ἐνέσχυεν εἰς τὰ παιδία καὶ νήπια ἐπιδημία, ἥτις πολλὰ κατεβίβασεν εἰς τὸν τάφον. Ἐπίσης ἀξιωματικῶς εἶναι ὅτι οἱ περισσότεροι γάμοι ἐγένοντο τὰ ἔτη τὰ διαδεχθέντα τὰς ἐλαττωσεως 1855 καὶ 1857 καὶ ὅτι οἱ κατὰ τὰ ἔτη τὰς

τελεσθέντες γάμοι πρὸς τοὺς τοῦ ἔτους 1864, εἶναι σχεδὸν ὡς 2 πρὸς 1.

M.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ἀξία τῶν ἀνδραπόδων. — Παρὰ Δημοσθένους πληροφοροῦμεθα ὅτι ὁ Μυριάδης ἐδανείσθη παρὰ τοῦ πατρὸς τοῦ Δημοσθένους 40 μνᾶς, καὶ ἀντ' αὐτῶν τῷ ἔδωκεν 20 ἀνδραπόδα, ὥστε ἕκαστον ἀνδραπόδον ὑπολογίσθη ἀντὶ 2 μνῶν. Τὰ ἀνδραπόδα ἦσαν λίαν παραγωγὸν κεφάλαιον, καθότι ἐκέρδιζον 60 μέχρι 100 δρ. κατ' ἔτος, δηλ. μέχρι 22/100 ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Χρηματικὴ τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν κατάστασις. — Ἐν Ἀθήναις μικρὰς περιουσίας κάτοχοι ὑπολογίζονται οἱ ἔχοντες μέχρι 5 ταλάντων, μέσης δὲ καταστάσεως ἦσαν οἱ μέχρι 40 ταλάντων, καὶ μεγάλης οἱ μέχρι 200, ὅποια ἦσαν αἱ οἰκογένειαι Νικίου, Ἰππονόκου, Καλλίου κλ. ὥστε ἡ ὅλη περιουσία τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων ὑπολογίζεται εἰς 40,000 ταλάντων. Ὁ Πολυβίος (376. π. χ.) ὑπολογίζει εἰς 6,000 ταλάντων τὴν περιουσίαν ὅλου κλήρου τῆς Ἀττικῆς, ἀλλὰ δυσὶν θάτερον, ἢ ἡπατήθη ἢ ἡμᾶρτημένον ἐστὶ τὸ χωρίον τοῦτο τοῦ Πολυβίου, καθότι ἡ Ἀττικὴ ἐμπεριείχετο 900,000 πλέθρα καλλιεργησίμου γῆς, τιμωμένης ἀντὶ 50 δρ. κατὰ πλέθρον, ἥτοι τὸ ὅλον ἀντὶ 7,500 ταλάντων. Ἡ πόλις ἐμπεριείχετο 40,000 οἰκίας ἀξίας ὡς ἑγγιστα 1600 ταλάντων· τὰς δὲ ἐκτὸς τῆς πόλεως οἰκοδομὰς δυνάμεθα νὰ ὑπολογίσωμεν κατὰ προσέγγισιν ἀξίας 400 ταλάντων· εἰς ταῦτα προσθετέα ἡ ἀξία τῶν ζώων, καὶ 360,000 ἀνδραπόδων καὶ οὕτω βλέπομεν ὅτι αἱ ἰδιωτικαὶ μόνον περιουσίαι, ἐκτὸς τῆς τοῦ δημοσίου, φθάνει, ὡς εἴπομεν, εἰς 40,000 ταλάντων.

Δημόσιος πρὸς πολογισμὸς τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. — Ἐκ τῶν εἰδήσεων αἱ ποριζόμεθα ἐκ διαφόρων συγγραμμάτων δυνάμεθα νὰ καταστρώσωμεν τὸν προῦ πολογισμὸν τοῦτον ὡς ἐφεξῆς.

ἔσοδα.

Ἐκ τῶν δημοσίων κτημάτων.	δρ.	211,000.
Ἐξ ἀμέσων φόρων.	»	421,000.
Ἐκ φόρων τῶν συμ. πόλεων	»	3,663,000.
Ἐκ δανείων, καὶ τελῶν πολέμου	»	277,500.
Ἐξ ἐμμέσων φόρων	»	444,000.
Ἐκ δημοσίων καὶ προστίμων.	»	1,665,000.

Τὸ ὅλον δὲ 6,684,500

ἐξοδα.

Διὰ δημοσίας τελετάς.	δρ. 4,110,000.
Εἰς μισθ. ἀμοιβὰς καὶ βοηθείας •	2,222,000.
Πρὸς συντήρησιν τῶν δομοσίων καταστημάτων, καὶ κοινῆς ἀσ- φαλείας.	» 333,000.
Διὰ τὸ ἵππικὸν ἐν καιρῷ πολέμου.	» 666,000.
Διὰ τὸ πεζικόν.	» 1,890,000.
Διὰ τὸ ναυτικόν,	» 1,210,000.
Τὸ ὅλον δρ.	7,431,000.

Ὁ βασιλεὺς Ἀβδολώνυμος. — Παρὰδοξεί-
σῃς τῷ Ἀλεξάνδρῳ τῆς τῶν Σιδωνίων χώρας
οὐχὶ τῇ βουλήσῃ τοῦ βασιλεύοντος Στράτωνος
ἀλλὰ τῇ τοῦ λαοῦ, ὁ Στράτων ἐκρίθη ἀνάξιος τοῦ
λοιποῦ τῆς βασιλικῆς ἀξίας, ὅθεν ὁ Ἐφρεσίων τῇ
ἀδείᾳ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀπεφάσισε νὰ διῶρῃ νέον
βασιλέα, διὰ προσκαλέσας τοὺς φίλους αὐτοῦ, ἐκ
τῶν διασημοτέρων τῆς Σιδωνίας νέων, ἐπρότεινεν
αὐτοῖς, ἵνα ἐκλεξώσιν μετὰζῷ τῶν ὄντινα ἐνόμιζον
ἱκανώτερον νὰ βασιλεύσῃ, ἀλλὰ πάντες ἀπεποιή-
θησαν τὴν βασιλείαν λόγῳ, ὅτι κατὰ τὰ πάτρια
ἔθιμα οὐδεὶς ἠδύνετο νὰ βασιλεύσῃ ἂν δὲν κατή-
γετο ἐκ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Θαυμάσας δὲ
ὁ Ἐφρεσίων τὰ γενναῖα αὐτῶν αἰσθήματα, ἀνέθεσεν
εἰς αὐτοὺς τὴν ἐκλογὴν τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἐκ
τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, προσθεὶς
ὅτι πρὸς ἀμοιβὴν τῆς ἀρετῆς αὐτῶν, ἐπιθυμεῖ
ὅπως ὁ ἐκλεχθὸς ὀφείλῃ εἰς αὐτοὺς τὸν
διορισμὸν του. Οὗτοι δὲ ἐξελέξαντο οὐχὶ ἐκ τῶν
πλουσίων καὶ ῥαδιούργων ἀλλὰ τὸν ἐναρετώ-
τερον μὲν, πτωχώτερον δὲ ἀπάντων τῶν μελῶν
τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, καλούμενον Ἀβδολώ-
νυμον καταγινόμενον εἰς τὴν καλλιέργειαν μι-
κροῦ τινοῦ ἀγροῦ, ἐξ οὗ ἐπορίζετο τὰ πρὸς τὸ
ζεῖν. Πεισιωθεὶς δὲ τῆς ἐκλογῆς ἀπῆλθον οἱ νέοι
οὗτοι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐκλεχθέντος ἵνα παρα-
λάβωσιν αὐτὸν καὶ ὀδηγήσωσι παρὰ τῷ Ἀλεξάν-
δρῳ. Κατεγίνετο δὲ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ὁ
Ἀβδολώνυμος βοτάνολογῶν ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ,
ὅτε εἰσελθόντες οἱ νέοι εἰδοποίησαν αὐτὸν περὶ
τῆς γενομένης ἐκλογῆς. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐνό-
μισεν ὅτι οὗτοι ἀστείζοντο ἢ περιέπαιζον αὐτὸν,
ἀλλὰ πληροφορηθεὶς περὶ τοῦ γεγονότος ἐπέστη
νὰ μεταλλάξῃ τὴν θέσιν του. Ἐνδυθεὶς ὅθεν, ἀγροῦ
πρότερον ἐλούσθη, τὰ ὅποια τὸν εἶχον κομίσει
πορφύρα καὶ βασιλικά ἐνδύματα καὶ ὀδηγηθεὶς
ὑπ' αὐτῶν παρουσιάσθη πρὸς τὸν Ἀλεξάνδρον,
ὅστις τὸν ἠρώτησε πῶς ἠδυνήθη νὰ ὑπομένη ἐν

πτωχίᾳ ὁ δὲ ἀπήντησεν ὅτι εὐχεταὶ τοῖς θεοῖς
ὅπως δυνήθῃ νὰ ὑπομένη ἐν τῇ βασιλικῇ ἀδείᾳ, ὡς
ὑπέμενεν ἐν τῇ πτωχίᾳ. Εὐχαριστηθεὶς δὲ ὁ Ἀ-
λέξανδρος ἐκ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης καὶ τῆς
ἀγχινοίας τοῦ ἀνδρός, ἐπηύξησε τὸ κράτος αὐτοῦ
διὰ προσθήκης ἄλλων χωρῶν, καὶ προστούτοις ἐδώ-
ρησεν αὐτῷ οὐ μόνον τὰ βασιλικά σκεύη καὶ ἐπι-
πλα τοῦ Στράτωνος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκ
τῶν ἰδίων αὐτοῦ σκευῶν καὶ ἐπίπλων.

Ἀστέρες διάττοντες. — Ὁ Ὀλυστέδιος καὶ
Πάλμερος εὐρισκόμενοι ἐν Ἀμερικῇ κατὰ τὸ ἔτος
1834 παρατήρησαν τὴν νύκτα τῆς 12 πρὸς τὴν
13 96ρίου τόσον πλῆθος διαττόντων ἀστέρων,
ὥστε ἐν διαστήματι 9 μόνον ὥρων ἠδυνήθησαν
νὰ καταμετρίσωσι 240,000. Κατὰ δὲ τὸν Σχρεϊ-
βερσον 700 ἀερόλιθοι πίπτουν κατ' ἔτος ἐπὶ τῆς
ἐπιφανείας τῆς ὑδρογαίης.

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ.

Ἰγὴλὰ κτίρια.

Ἡ ὑψηλότερα τῶν πυραμίδων τῆς Αἰγύπτου
ἔχει ὕψος 146 μέτρων. Ὁ πύργος τοῦ Στρασβούρ-
γου Μύνστερος 142. Ὁ πύργος τοῦ ἐν Βιέννῃ Ἀ-
γίου Στεφάνου 138. Ὁ θόλος τοῦ ἐν Ῥώμῃ Ἀγίου
Πέτρου 132. Ὁ πύργος τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ Ἀγίου
Μιχαὴλ 130. Ἡ ἐν Ἀμβέρσῃ ἐκκλησίαι 120. Ὁ
πύργος τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ Ἀγίου Πέτρου 119. Ὁ
θόλος τοῦ ἐν Λονδίνῳ Ἀγίου Παύλου 110. Ἡ μη-
τρόπολις τῶν Μεδιολάνων 109. Ὁ ἐν Βονωνίᾳ
πύργος τῶν ὀναρίων (asinelli) 107. Ὁ ὀβελὸς
τοῦ κωδονοστασίου τῆς ἐκκλησίας τῶν ἀπομάχων
ἐν Παρισίοις 105. Ἡ κορυφή τοῦ Πανθέου ἐν Πα-
ρισίοις 79. Τὸ κιγκλίδωμα τοῦ πύργου τῆς Θεο-
τόκου (Notre-Dame) τῶν Παρισίων 66. Ἡ ἐν
Κωνσταντινουπόλει ἁγία Σοφία 59. Ἡ στήλη
τῆς πλατείας voutome ἐν Παρισίοις 43. Τὸ δώ-
μα τοῦ ἀστεροσκοπείου τῶν Παρισίων 27.

* Ἡ ἔκρηξις τῆς Ἑλλάς κατὰ τὸ 1783 καὶ
ἀποτελέσματα αὐτῆς.

Κατὰ τὸ 1783 συνέβη ἔκρηξις τοῦ ἐν Ἰσλαν-
δίᾳ γνωστοῦ ἡφαιστείου Ἑλλάς αὕτη ἦν τόσῳ
μεγάλῃ, ὥστε καίτοι ἤρχισεν τὴν 8 τοῦ μηνὸς
Ἰουνίου ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Αὐ-
γούστου, ὅτε ἐτελείωσε διὰ σφοδροτάτου σεισμοῦ.
Ἐπὶ ἐν ὁλόκληρον ἔτος βεβύλιστα εὐθρίπτων
νεφῶν ἔμεινεν ἐξηπλωμένον ἐπὶ τὴν νῆσον. Ἡ
ἄμμος καὶ ἡ κόνις ἐκάλυψαν ἀνεπιστρεπτὴ χι-

λιάδας πλῆθρον εὐφόρων νομῶν. Αἱ νῆσοι Φερρόν, Στέτλανδ καὶ Ὀρεκάδες ἐπλήσθησαν τῆς πυριγενοῦς ταύτης κόνεως, ἥτις μάλιστα ἐμόλυνε τὸν οὐρανὸν τῆς Ἀγγλίας καὶ Ὀλλανδίας. Φθοροποιοὶ διὰ τὴν ἀποφορὰν αἱμοὶ ἐμόλυναν ὁλόκληρον τῆς Ἰσλανδίας τὴν ἀτμοσφαῖραν· ἡ δὲ γλόπη, τὴν ὁποῖαν δὲν εἶχε προσβάλλει ἡ βροχὴ τῆς κόνεως ὀλοτελῶς κατετάνη. Οἱ ἰχθύς ἀπωλέσθησαν εἰς τὴν μολυνθεῖσαν θάλασσαν, ἐπιζωοτῖα ἀνεφάνη εἰς τὰ κτήνη, καὶ ἐπιδημία ὁμοία πρὸς στομακῆν προσέβαλε καὶ αὐτοὺς τοὺς κατοίκους. Ὁ Στεφενσὼν ὑπελόγησεν, ὅτι 9000 ἀνθρώπων, 28, 000 ἵππων, 41,000 κερασφόρων ζώων καὶ 190, 000 προβάτων ἀπέθανον ἕνεκα τῆς ἐκρήξεως ταύτης. Κατὰ μετριοτέρον ὅμως ὑπολογισμὸν ἀριθμοῦνται αἱ μὲν ἀνθρώπιναι ἀποθιώσεις εἰς 1300 αἱ δὲ τῶν ζώων εἰς 156,000 περίπου.

Ὁ ἐλεῆμων ἐπαίτης. — Πρὸ τίνος ἅπαντες σχεδὸν οἱ κάτοικοι Βίλνας ἠκολούθουν κατηφεῖς καὶ περίλυποι τὸ φέρετρον νεκροῦ τινος εἰς τὸ τελευταῖον αὐτοῦ οἶκημα.

Γενικὸν πένθος κατέειχε τὴν πόλιν, ἅπαντα δὲ τὰ ἐργοστάσια ἦσαν κεκλεισμένα. Καὶ ἐν τούτοις, περιέρχον, ὁ νεκρὸς ἦν Ἰσραηλῆτης καὶ περιπλέον Ἰσραηλῆτης ἐπαίτης.

Ἐκαλεῖτο Szymel Stizqoi, ἦν ἐπαίτης ἐπὶ τριάκοντα ἔτη· καὶ ἐκάστην δὲ διήρχετο τὰς ὁδοὺς, μὲ ἐν κουτίῳ εἰς χεῖρας, φωνάζων. Μὴ λησμορεύετε τοὺς πτωχοὺς, τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά·

Ὁ ἐπαίτης δὲν ἔρριπτε τὰς λέξεις ταύτας ὡς δέλεαρ ἵνα ἐφελκίσῃ τὸν οἶκτον τοῦ διαβάτου ὑπὲρ ἐκυτοῦ καὶ τὸν φορολογήσῃ. Ἐφόσον χρόνον μετήρχετο τὸν ἐπάτιν συνάλεξεν ἐνκενέχοντα χιλιάδας ρούβλια, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν δὲν ἐξώδευσε πρὸς χρῆσιν τοῦ οὐδ' ἐν καπλίῳ.

Ταῦτα προώριζεν ἀποκλειστικῶς διὰ τοὺς ἀσθενεῖς, οὓς ἐπεριποιεῖτο ὁ ἴδιος, ἐπλήρωνε δι' αὐτῶν τὰ διδασκτὰ πτωχῶν παιδιῶν καὶ διένειμε πρὸς τοὺς πτωχοὺς τὰ τρόφιμα ἅτινα τῷ ἐδίδον.

Τὸ ἑσπέρας ἠσυχαιετο εἰς τὴν κατασκευὴν ταμβάκου, τὸν ὅποιον πωλῶν ἐξοικονομεῖ τὰς ἰδικὰς τοῦ ἀνάγκας. Καὶ τὸ ἐκ τοῦ ταμβάκου περισσεύον ποσὸν ἀφιέρωνεν εἰς τοὺς πτωχοὺς.

Ὁ Ἰσραηλῆτης οὗτος ἐπάτις οὐδένα εἶχε συγγενῇ ἐν τῷ κόσμῳ.

* Ὁ γέρον ὑποφέρει τὴν μοναζίαν, κάλλιον τοῦ νέου, ἂν καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἔχει τότε συντρόφους τὰς λύπας τοῦ παρελθόντος, ὁ δὲ νέος τὰς ἐλπίδας τοῦ μέλλοντος.

* Ὁ καλλίτερος ἔπαινος τῶν ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀναδεχθέντων ἀνδρῶν, εἶνε ἡ ἀπὸ κατηγόρων ἀνάμνησις τῆς προτέρως καταστάσεώς των.

* Ἐκάστη θοῖξ λευκαينوμένη ἐπὶ τοῦ μετώπου μας μαρτυρεῖ μέλλουσιν λύπην, ἡ παρερχομένη τρέλλαν.

* Ὁ μὲν ἥλιος διαλύει τὰς χιόνας, ἡ δὲ ἀληθεια τὰ ψεῦδη. Ἀλλὰ τὸ φῶς ἀμφοτέρων βραδύτατα ἐπαναφέρει τὴν ζωὴν ἢ τὴν τιμὴν ἀνθρώπου πάσχοντος ἢ συκοφαντηθέντος.

* Ἡ δημοτικότης εἶναι ἀνάκτορον τοῦ ὁποῖου ἡ θύρα ἀνοίγεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διὰ ψευδῶν κλειδίων.

* Ἄμα ἐκλείψῃ ἡ ἀνταμοιβὴ καὶ ἡ τιμωρία τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ὁ κόσμος ἤθελεν εἶσθαι ἀκατανόητον αἰνίγμα· μία τῶν μεγαλητέρων ἀποδείξεων ὅτι ἡ δικαιοσύνη ὑπάρχει εἰς τὸν οὐρανόν, εἶναι ὅτι δὲν κατοικεῖ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

* Ἡ πείρα καὶ ἡ σκέψις εἰσὶν εἰς τὰ πνεύματά μας ὅτι τὸ πῦρ καὶ τὸ ἄλας εἰς τὰς τροφάς μας.

* Ὁ Χρηστοπαίκτης τοῦ ὁποῖου τὸ βελάντιον ἐκενώθη ὁμοιᾷζει πρὸς τὸν μέθυσον, τοῦ ὁποῖου ἐθραύσθη ἡ φιάλη· ὁ μὲν πρῶτος δὲν δύναται πλέον νὰ παιξῇ, ὁ δὲ δεύτερος νὰ πῇ, ἀλλ' ἀμφοτέρων δὲν ἐθεραπεύθη τὸ ἐλάττωμα.

* Ἡ εὐδαιμονία δὲν ἀνήκει εἰς τὴν καρδίαν ἐν ἡ ἀκτινοβολεῖ, ὡς καὶ τὰ ἄστρα δὲν ἀνήκουσιν εἰς τὴν λίμνην ἐφ' ἧς ἀντικατοπτρίζονται.

* Οἱ γονιμώτεροι εἰς παραγωγὴν ἱστορικῶν ἀνδρῶν αἰῶνες εἰσὶν οἱ μάλλον στεῖροι μεγάλοι ἀνδρῶν, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ζωγράφων αὐξάνει καθόσον τὰ πρωτότυπα ἐλαττοῦνται.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φυλλαδίῳ αἰνίγματος. — Πῖλος — Πύλος.